

[Veistrup.]

altid Landbruget en hjælpende Haand, lige- som det er sket paa mange andre Omraader.

I det foreliggende Forslag findes forskellige Bestemmelser, som ikke findes i den bestaaende Lov, men som tilsigter at gøre Loven mere elastisk, efter som Afsætningsmulighederne maatte kræve det, og jeg tror, det er Bestemmelser, som det vil være heldigt at faa gennemført. Det er stadig det hjemlige Forbrug, det kniber med, og derfor har den kunstige Fordyrelse af Varerne, som her er Tale om, to Sider. Ingen vil kunne nægte, at en Fordyrelse af en Vare betyder et mindre Forbrug, og der foreslaas derfor i Punkt 4 Bestemmelser, som tager Sigte paa at stimulere Forbruget herhjemme.

Der var for øvrigt et æret Medlem af dette høje Ting, som paa et givet Tidspunkt gik rundt med en Forestilling om, at Mælkeproducenterne selv burde aftage et langt større Kvantum Smør, end de hidtil havde gjort, i Forhold til den Mælkemængde, de producerede. Men det viste sig, at denne Tanke ikke fandt Tilslutning inden for store Dele af Landbruget. Det er et Spørgsmaal, om det ikke havde været heldigt at faa gennemført noget i den Retning.

Fra Oppositionens Side har man ført Spørgsmaalet om en Afgift og en eventuel Begrænsning af Margarineproduktionen frem. Dette Spørgsmaal er blevet afvist af den højtærede Landbrugsminister og af Regeringspartierne, og jeg tror heller ikke, at der her er nogen Vej frem. Vil man en Smørordning, saa maa det være en Smørordning uden Iblanding af Margarine. Det betyder ikke, at man ikke herfra er villig til Forhandling, men en Smørordning iblandet Margarine tror jeg, man skal lade ligge, for en saadan hører Fantasien til, den lader sig ikke gennemføre i den danske Rigsdag. Skal der her i Landstinget hidføres en Overenskomst, maa det ske paa et andet Grundlag.

Jeg er for øvrigt forbavset over den Voldsomhed, hvormed man, særlig fra Venstres Side i Folketinget, gaar ind for Margarineafgiften — jeg indrømmer, at det ærede Medlem, der talte her i Dag, tog betydelig mere stillfærdigt paa det, og det takker jeg ham for. Jeg tror, det er rigtigt, hvis man skal paa Talefod med hinanden, at fare med Lempe og ikke smække for stærkt med Dørene.

I mange af de danske Husholdninger, ikke mindst paa Landet, er Margarinen en Vare, som anvendes i stor Udstrækning, og derfor vil Fordelen for Landbruget ved at

gaa til en Forhøjelse af Margarineprisen være meget tvivlsom. Dertil kommer Hensynet til hele det almindelige Prisniveau for Levnedsmidler, som det i Øjeblikket tegner sig. Brødprisen er forhøjet i Kraft af den almindelige Stigning i Kornpriserne. Man vil forhøje Smørret med 35 Øre pr. kg. Ved særlige Foranstaltninger har vi forhøjet Kødpriserne med ca. 60 pCt. — det blev oplyst forleden Dag, da vi havde Kødloven til Behandling. Endvidere er Flæsk ved at blive en Luksusartikel for almindelige Mennesker. Med andre Ord: Brødpriserne er forhøjet ad naturlig Vej, og ad kunstig Vej forhøjer vi Priserne for Smør, Kød, Flæsk og Sukker, ja, Fedtet er saagar gaaet i Vejret med 100 pCt. Skal vi saa ikke lade Margarineprisen være det, den er? Det kan den almindelige Befolkning dog med Rime- lighed fordre.

Var Venstre voldsomt i Kravet om Margarineafgiften — det gælder som nævnt særlig de Udtalelser, som er fremsat i Folke- tinget —, saa var de Konservative endnu mere voldsomme; det var ogsaa Tilfældet med det ærede Medlem, der talte her i Dag paa de Konservatives Vegne. I den senere Tid har man haft en Fornemmelse af, at de Konservative var i Færd med at slutte op bag Demokratiet. Deres demokratiske Sindelag maa aabenbart være af mere te- oretisk Art. Jeg tror ikke — Kendsgernin- gerne synes ogsaa at bekræfte det —, at de, naar der er Tale om demokratisk Øko- nomi, er at finde paa den Bølgelængde.

Jeg anbefaler Forslaget, saaledes som det er vedtaget i Folketinget.

Jeg har set en Udtalelse af et æret Medlem af Folketinget, som siger, at Landbrugsministeren er den mest fedtede Arbejds- giver, vi har. Nu har jeg aldrig hørt eller troet, at Socialiseringstanken var saa vidt udbredt inden for Venstre, at man betragtede Landbrugsministeren som Arbejdsgiver for det frie Erhverv, men en saadan Udtalelse hviler jo i Virkeligheden kun paa en rent fagforeningsmæssig Betragtning. Hvad er det, der er Tale om? Der er Tale om at yde et Tilskud til et Erhverv, som er i Vanske- ligheder. Jeg synes ikke, at det har noget som helst at gøre hverken med Arbejdere eller med Arbejdsgivere.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre rettede det Spørgsmaal, om den Ændring, som her er ønsket af den højtærede Mini- ster, er begrundet i den nuværende Situa- tion. Det er jo givet, at hvis den højtærede Landbrugsminister ikke havde ment, at den var begrundet, havde han ikke fore-